

Yayın Adı Vatan
Referans No 15833439
Renk Renkli

Yayın Tarihi 10.08.2011
Etki Tarafsız
STxCM 105,00

Küpür Sayfa 1
Tiraj 128767

Ada hikayelerine devam

Marmara Adası tam bir komedi.. Geçen gün anlattım: Tekirdağ'dan kalan Seyhan-4 Feribotu, 12 yıldır her defasında adaya Barış Manco'nun "El sallı el sallı" şarkısıyla yanaşıp adadan yine aynı şarkıyla ayrılıyor. Millet de deli gibi el sallıyor. Niye yapıyorlar bunu? "Adalı oldukları" için dedi Nilgün.

Nilgün'ün "hemen anlayamazsın" dediği bu "adalılık halini" ufak ufak anlamaya başladım aslında.

Gazeteler mesela öğlen ikide geliyor. İnternet çağında bir önemi yok denilebilir belki ama yine de bu devirde, iphonun, bilgisayara'nın vs yoksa tuhaf bir tecrit değil mi? Hayır daha komiği bazen gelmeyebiliyor da. Erdek'deki dağıtıcının işgüzarlığına bağlı olarak gazeteler gelebiliyor, gelmeyebiliyor, gel-se bile ekleri içinden çıkamayabiliyor, çıksa bile yanlış gazetenin eli çıkabiliyor..

Hani bir film var ya "Mediterraneo" diye.. İkinci Dünya Savaşı sırasında İtalyan askerler bir Yunan adasına çıkarma yapıyorlar. (Meis) Askerler adalılarla önce itişip kalıyorlar. Fakat sonra ada güzel, savaş çok uzakta, hava şahane... Durum yumuşar ve beraber yaşamının yollarını bulurlar. Fakat dünyadan da kopuklurlar aynı zamanda. Bu nedenle de savaşın bittiğini bir türlü öğrenemezler. İtalya da unutmuyor zaten onları, savaş var diye kalırlar da kalırlar.

Marmara Adası şiddetle bana bu filmi hatırlattı. Gitmek istiyorsun veya gitmen gerekiyor ama gitmiyorsun. Her gün yola çıkayım diyorum her gün vapuru kaçırıyorum.

Kedilerin kahvaltısı

Bir sabah erkenden kaldırdı beni Nilgün.. "Gel" dedi "çok güzel bir şey göstereceğim" sana.. Bana bunu gösterebilmek için hiç uyumamış.

Daha güneş yeni doğmakta, ortada kimsecikler yok. Besle altı arası. Limana gittik, beklemeye başladık. Önümüzde dümdüz bir deniz. Adacısı: "Deniz kalık." Aba Koyu'nun fener dönemecinden bir kaç motor teker tekere çıkmaya başladı. Birbiri ardına süzülerek gelmeye başladılar. Nefis bir ısı var. Yaşar Kemal'in deyimile "menevişli."

Motorlara kapıtmışken ben kendimi, "şimdi arkana dön ve bak" dedi Nilgün.

Bir döndüm ki aman Allah'ım! Sokaklardan oluk oluk kedi almaktadı! Her bir sokaktan iri iri onar on beşer kedi geliyor.. Hepsi geldi kuyuya, iki gerinme, üç yalanına derken yerlerini aldılar ve motorları umutla beklemeye başladılar. Samım sevgilerini bekliyorlar. Balıkla da öyle bir melli, öyle bir hışmet..

Derken motorlar yanaşı, ağları kuyuya atıldı. Kediler çılgınlar gibi atlarlar diye beklerken, hayır, bir iki yavru kedi dışında kimse heyecan yapmadı.

Ah meğer balıkların onların hakkını fazlasıyla vermesine o kadar alışmışlar ki öyle sakin sakin, göz yaşartan bir ağırbaşlılıkla sıralarını beklediler. Balıklar paylarını verdi, kediler de zevkten gözlerini kapata kapata kahvaltılarını ettiler..

Bir gün hamile bir köpek, lokantaya verilmek üzere temizlenmiş dilimlenmiş 5 kilogramluk bir kılıç balığı torbasını kapmış götürmüştü. Nilgün, "şimdi köpürecek, köpeğe eziyet edecek" diye endişelenirken balıkçı, "napalım, bu da onun kısmetiymiş" deyip sigarasını yakmış.

Bir de bir Pelikan Osman hikayesi var. Onu da yanı anlatayım bari, Yaşar Kemal'in "Bir Ada Hikayesi" üçlemesi gibi ben de üçleyeyim. Ha bu arada Yaşar Kemal'in Ada Üçlemesinde anlattığı adanın Marmara Adası olduğu da söyleniyor.

(Biz: Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana)

Yelkovan Ada Evi

İstanbul'dan Saros'a giderken direksiyonunu ani bir kararla kırıp Marmara Adası'na giderken, "kim bilir ne feci bir yerde kalacağım" diyordum.

5 yıldır Küçük Oteller Kitabı ve sitesini (www.kucukvebutikoteller.com) hazırlayan biri olarak beni fena halde utandıran bir yerde kaldım: "Yelkovan 4 Ada Evi"

Adalıların "Aba" dedikleri sahilin kenarında acayip sevimli bir küçük otel. Adı üstünde 4 odası var sadece.

Sahibi Ahmet Bey, adanın hastası. Kendisine bir ev yaptığı yetmemiş, eş dost çocuk çocuk da kalsın diye böyle minik bir yer yapıyor ve aynı zamanda otel olarak da işletiyor. Prima bir yer. Şiddetle tavsiye ederim. www.yelkovanadaevi.com 0266 885 50 15